

meget vidt med den Slags Ting uden Statslaan. Maa jeg minde om, hvad jeg tidligere har været inde paa — jeg skal ikke gentage mine Tal fra den Gang — at alene paa § 27. II., Udvikling af offentlige Arbejder, Jærnbane- og Havnevæsen, have vi i de sidste 4 Aar anvendt 40 Mill. Ganske vist ere 26 Mill. deraf tilvejebragte ved Statslaan, men de 14 Mill. ere dog afholdte af de aarlige ordinære Indtægter. Derhos have vi i de samme 4 Aar forøget vor Kassebeholdning, ikke den regnskabsmæssige, men den disponible Kassebeholdning, med 12 Mill. Det forekommer mig, at det aabner glædelige Udsigter, at vi have kunnet strække os saa vidt, og jeg tror, at dersom vi lægge vore Planer for Jærnbaneanlæg efter en lignende Maalestok, kunne vi komme ret vidt, ogsaa i de følgende Aar. Det er ingen Nytte til at samle Penge op i Kassebeholdningen. Det er for det første finansielt uklogt, fordi adskillige af Kassebeholdningens Midler give mindre Rente, end Staten selv skal svare, naar den laaner. Og dernæst mener jeg ogsaa, at politiske Grunde tale for, at det ikke er ganske heldigt at sammenhobe store Beløb i Kassebeholdningen. Ogsaa i denne Henseende have vi faaet en Paa-mindelse, men derpaa skal jeg ikke komme ind.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg omtale Enkelthederne i de tre Afdelinger, som Lovforslaget indeholder. Det første Punkt er Centralværkstedernes Flytning. Den første ærede Taler var jo ret udførlig inde paa at tale om disse Centralværksteder, der jo her paakræve en Sum af 4,430,000 Kr. Jeg forstaaer nu ikke rigtig, hvordan man kommer til dette store Beløb, da det jo er vitterligt for os alle, at man i 1892, da Regeringens store samlede Plan forelaa for Rigsdagen, paaregnede omtrent 1½ Mill. Kr. til Værkstedernes Flytning over paa den anden Side af Vesterbro, medens man nu altsaa paaregner omtrent 4½ Mill. til det samme Øjemed. Jeg er enig med det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) i, at Værkstederne befinde sig i en meget slet Forfatning. Baade jeg og flere andre Medlemmer, der have set Forholdene, ere fuldstændig enige i hans Syn paa dette Punkt.

Bemærkningerne til Lovforslaget har i saa Henseende vistnok sin Rigtighed, Forholdene ere meget slette. Dag- og Natarbejdet fordyrer og besværer Virksomheden i meget høj Grad, og særlig forekomme de Forhold, hvorunder Arbejderne arbejde paa disse Værksteder, at være utilbørlig slette. Jeg er derfor enig med det ærede Medlem i, at der sikkert trænges til Forandringer og Forbedringer. Men naar det nu her foreslaas at flytte disse Værksteder over paa den anden Side af Vesterbro til en nærmere bestemt Grund, har jeg mine Betæneligheder derved. Jeg tror bl. a., at der er Plads paa den nuværende Personbanegaards Terrain baade for en stor Personbanegaard og de fornødne Værksteder. Det er ikke blot min Tro hen i det blaa. Den er bestyrket ved sagkyndige Vidnesbyrd. Naar der derfor staar i Anmærkningerne, at man har haft under Overvejelse, om man ikke, naar Godsbanegaarden nu blev flyttet ned ved Kalvebodstrand, kunde tilvejebringe tilstrækkelig Plads for brugbare Værksteder paa den nuværende Plads, og at man er kommen til det Resultat, at det ikke kan lade sig gøre, da en stor Del af disse Arealer vil blive nødvendig i andet Øjemed, saa har jeg som sagt den modsatte Opfattelse, og indtil videre maa jeg fastholde denne min Tro imod de Herrers Tro og betragte dette Spørgsmaal som uafgjort. Jeg vil derfor foreløbig være absolut imod, at Værkstederne flyttes over paa den anden Side af Vesterbro. Jeg har flere Gange i denne Sal haft Lejlighed til at omtale den ret ejendommelige Behandling — for at udtale mig saa mildt, jeg kan — som Spørgsmaalet om de københavnske Jærnbaneforhold har faaet lige fra 1892 til den Dag i Dag, idet det har set ud til, at man har haft det bestemte Maal for Øje, at Regeringens Plan fra 1892 skal gennemføres Stykke for Stykke og Led for Led. I alt Fald har alt, hvad der hidtil er sket, nøjagtig passet ind som Led i denne Plan, og jeg er sikker paa, at hvis man nu gaar ind paa uden videre at flytte Værkstederne som foreslaaet, vil det være i nøje Overensstemmelse med Planen af 1892. Det vil efter mit Skøn i væsentlig Grad forberede, at det bliver nødvendigt at flytte Personbanegaarden der-